

25 stycznia mija 15. rocznica śmierci ks. bpa Antoniego Adamiuka, Honorowego Członka NSZZ Solidarność.

Biskup Antoni Adamiuk urodził się 18 grudnia 1913 r. w Stanach Zjednoczonych. Po powrocie do Polski mieszkał w Maksymówce w powiecie Zbaraż. Średnie wykształcenie zdobył w gimnazjum w Tarnopolu. W 1933 r. wybrał studia filozoficzno – teologiczne na lwowskim Uniwersytecie Jana Kazimierza, które ukończył zdobyciem magisterium z teologii i przyjęciem święceń kapłańskich 18 czerwca 1939 r. w katedrze lwowskiej z rąk arcybiskupa Bolesława Twardowskiego. Okres wojny przeżył w parafii Busk, gdzie z podziwu godną cierpliwością i odwagą posługiwał wiernym, także grekokatolikom. Wtedy też tragedię Sybiru przeżyła rodzina. Na początku czerwca 1944 r. musiał opuścić umiłowane strony. Przez kilka miesięcy duszpasterzował w parafii Strzelce Wielkie w powiecie Brzesko. Latem 1945 r. ks. Adamiuk przybył na Śląsk Opolski i w lipcu tego roku osiedlił się w Głubczycach, gdzie został katechetą w gimnazjum i liceum oraz obsługiwał parafie w Szonowie i Klisinie, w których osiedlili się ludzie z okolic Buska. W 1946 r. został dziekanem dekanatu głubczyckiego, mimo to pozostał nadal katechetą, ucząc każdego tygodnia 40 godzin religii, a także innych przedmiotów. Z chwilą przyścia do Opola biskupa Franciszka Jopa, ks. Antoni został wizytatorem nauki religii, w rok później konsultorem diecezjalnym oraz – po śmierci ks. rektora Jana Tomaszewskiego – profesorem pedagogiki i katechetyki w Wyższym Seminarium Duchownym. W 1961 r. został kanclerzem Kurii. Organizował też kursy katechetyczne dla świeckich i sióstr zakonnych. Opracował „Mały Katechizm” i „Historię Biblijną” oraz „Katechizm” dla dorosłych.

Dnia 7 czerwca 1970 r. ogłoszono nominację ks. Antoniego Adamiuka na biskupa pomocniczego diecezji opolskiej. Konsekracja biskupa miała miejsce w katedrze opolskiej w niedzielę 5 lipca 1970 r. Głównym konsekratorem był biskup F. Jop. Odtąd rozpoczęła się posługa biskupa związana przede wszystkim z wizytacjami parafii, udzielaniem sakramentu bierzmowania, sprawowaniem różnorodnych uroczystości. Chętnie podejmował się różnego rodzaju posług w myśl swojego zawołania biskupiego „Fiat voluntas Tua – niech się stanie wola

15. rocznica śmierci bpa Adamiuka

Wpisany przez Administrator

piątek, 23 stycznia 2015 12:45 - Poprawiony piątek, 23 stycznia 2015 12:51

Boża". Cenił sobie żywy kontakt z wiernymi. Umiał rozmawiać także z ludźmi niechętnymi Kościołowi i religii. Zaszczepiał w kazaniach miłość do tradycji historycznej i katolickiej, przestrzegał przed wyniszczeniem narodu przez systemy totalitarne. Znał go szczególnie wszyscy zatroskani o przywrócenie wewnętrznej suwerenności, którym nie szczędził zachęty, otuchy i pouczeń. Wszystko to przysporzyło Mu wiele szacunku i wzmacniało Jego autorytet jako biskupa reprezentanta Kościoła. Był członkiem Komisji Katechetycznej, do Spraw Trzeźwości oraz Duszpasterstwa Ludzi Pracy. Mimo przejścia w 1989 r. w stan spoczynku, nadal – o ile siły mu pozwalały – aktywnie uczestniczył w życiu diecezji.

W 1996 r. został Honorowym Członkiem NSZZ „Solidarność”.

Utrudzony chorobą, zakończył swą ziemską wędrówkę 25 stycznia 2000 roku w 86 roku życia. Zgodnie z wolą śp. biskupa Antoniego Adamiuka, wyrażoną w testamencie, ciało jego został pochowane na cmentarzu OO. Franciszkanów na Górze Św. Anny.